

Beste mensen,

Jezus gaf zijn leerlingen de opdracht de wereld in te gaan, de discipelen zouden vissers van mensen worden. Op de eerste Pinksterdag na de hemelvaart van Jezus kwamen 3000 mensen tot geloof. Is dat nog steeds geldig, of leven we nu in andere tijden? Jezus zei ooit: de velden zijn wit om te oogsten, en: de oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinig. Er zijn nog steeds zendelingen. Zijn er ook nu manieren om mensen te bereiken? Moet er naar nieuwe vormen van overdracht worden gezocht? Kan het evangelie naar de mensen toegebracht en verstaanbaar gemaakt worden? Moet de gemeente afwachten tot mensen uit zichzelf God gaan zoeken? Kunnen mensen bemiddelen bij het doorgeven van het evangelie? Wat is het aanbod dat de gemeente kan doen, kan ze een antwoord geven op de geloofsvragen van wie God zoeken?

In het boek Handelingen gaat het over mensen die God zoeken en God die mensen weet te vinden. De Kamerling komt naar Jeruzalem en zoekt in de Bijbel antwoorden op levensvragen. Hij kwam Philippus tegen, die hem het evangelie duidelijk maakte. Saulus zocht ernstig God, maar hij vervolgde de gemeente (Hand. 8). Door een verschijning van Christus werd hij bekeerd tot Paulus. Ananias en Barnabas maakten hem vertrouwd met het evangelie (Hand. 9, 11). De heidense officier Cornelius zocht God, hij kreeg Petrus op zijn pad.

Paulus wist in zijn gevangenschap een cipier tot geloof te wekken (Hand. 16). Paulus was in Athene, waar hij veel afgoderij zag, toch heeft ook daar zijn prediking godzoekers geraakt.

Zou er in deze tijd niet meer geëvangelizeerd kunnen worden, omdat er geen vraag meer zou zijn naar geloofssteun, of omdat de gemeente de moed opgeeft of geen inspiratie meer voelt? Wat heeft het evangelie nu te zeggen? Evangelie gaat niet zonder Gods Geest, de Trooster van toen is ook voor onze tijd beloofd.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk